

Forhandling

Ulla Tørnæs (V):

Af betækningsbidraget til L 108 fremgår det, at Venstre vil undlade at stemme til de mange ændringsforslag, der udspringer af regeringens aftale med den yderste venstrefløj.

At vi undlader at stemme er imidlertid ikke udtryk for, at vi ikke er uenige i den socialistiske aftale, som regeringen har indgået. Som klar linje i vores behandling af hele pinsepakken undlader vi at stemme for de ændringsforslag, regeringen har stillet. Det er udtryk for, at vi hverken ønsker at have lod eller del i pinsepakken.

Dette forslag, vi her behandler, er blot et eksempel af mange på regeringens mange løftebrud over for vælgerne. Der er tale om et eklatant løftebrud over for vælgerne, når regeringen nu med venstrefløjens stemmer permanentgør den midlertidige opsparring, der blev vedtaget i efteråret 1997. Det var en klar forudsætning for vedtagelsen i 1997, at der var tale om en midlertidig opsparring.

Ikke nok med det, så ændrer regeringen opsparringen i ATP, således at alle får samme beløb udbetalt, uafhængigt af hvor stort et beløb man har indbetalt. Der er altså hermed tale om en skat og ikke en opsparring – en rød skat, der er udtryk for en kraftig indrømmelse til hr. Frank Aaen.

Frem for at lave denne luskede skatteforhøjelse i form af en tvungen opsparring burde regeringen have tonet rent flag og have foreslået en forhøjelse af bruttoskatten. Men i stedet vælger regeringen at camouflere en ren skatteforhøjelse ved i dette tilfælde at omdøbe bruttoskatten til en særlig pensionsopsparring.

Vi ved jo alle, at det er regeringens klare mål, at bruttoskatten på 8 pct. skal stige, men denne gang sker det altså i forklædning af en tvungen opsparring i ATP.

Jeg er helt uforstående over, at Det Radikale Venstre kan støtte denne form for fordelingspolitik, men jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre har ændret syn også på dette punkt.

Det undrer mig også, at man i strid med de oprindelige intentioner bag ATP nu anvender ATP-systemet til skatteopkrævning. Opsparing i ATP var oprindeligt et anliggende mellem arbejdsmarkedets parter og tænkt som et supplement til de eksisterende pensionsordninger.

Venstre er naturligvis tilhænger af at forbedre incitamenterne for at øge den private opspa-

ring, men det er ikke det, dette forslag handler om. I sig selv er det et gevaldigt paradoks, at regeringen påstår, at den vil øge den private opsparring, samtidig med at den med pinsepakken fuldstændigt underminerer den mest populære private opsparingsform, nemlig kapitalpensionen.

Med hensyn til de af regeringen stillede ændringsforslag har vi et par spørgsmål, som vi desværre ikke havde mulighed for at få stillet, før der skulle afgives betænkning i udvalget.

Derfor vil jeg tillade mig at stille et par spørgsmål til arbejdsministeren, som jeg vil anmode arbejdsministeren om skriftligt at besvare inden tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er selvfølgelig meget bæret over, at jeg gang på gang i debatten får tillagt æren for alt fornuftigt, der er i pinsepakken. I historiens interesse må man dog sige, at den solidariske udbetaling af ATP-indbetalingen var et forslag, regeringen lagde frem sidste efterår, så det er ikke noget, jeg har fundet på.

Det eneste, vi har særlig ære af – ud over at vi er glade for, at det bliver på den måde – er, at vi har sikret, at bistandsmodtagere og de på uddannelsesorlov og andre tilsvarende, der ligger under arbejdsløshedsdagpengeniveauet, betaler mindre nu, end de gjorde, da regeringen gennemførte sit forslag sammen med Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvordan det kan være, at det kan karakteriseres som en skat, når nu det udbetales til folk igen. Det er jo ikke sådan, at staten beholder pengene, folk får jo rent faktisk pengene udbetalt igen. Derfor har jeg svært ved at forstå, at det er en skat.

Det næste, jeg gerne vil spørge om, er, om det var et angreb på solidariteten i ordningen. Det er selvfølgelig helt reelt og helt legitimt at have det politiske hensyn, men jeg kan ikke helt forstå, hvad det er, man fra Venstre konsekvent har imod arrangementer, der indebærer, at de bredeste skuldre skal bære det tungeste læs, og at det nødvendigvis betyder, at man bliver nødt til at lave nogle ordninger, hvad enten det er over skattesystemet, eller det er over det forslag, som ligger her, som indebærer, at de, der tjener bedst, kommer til at betale mest, og at